וירא

אשר ילדה לו שרה יצחק: וימל אברהם את יצחק
בנו בן שמנת ימים כאשר צוה אתו אלהים: ואברהם
בן מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו: ותאמר שרה
צחק עשה לי אלהים כל השמע יצחק לי: ותאמר
מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה כי ילדתי בן לזקניו:
ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום
הגמל את יצחק: ותרא שרה את בן הגר המצרית
אשר ילדה לאברהם מצחק: ותאמר לאברהם
גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה
הזאת עם בני עם יצחק: וירע הדבר מאד בעיני
אברהם על אודת בנו: ויאמר אלהים אל אברהם
אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך כל אשר תאמר
אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לך זרע: וגם
את בן האמה לגוי אשימנו כי זרעך הוא: וישכם
אברהם בבקר ויקח לחם וחמת מים ויתן אל הגר שם
על שכמה ואת הילד וישלחה ותלך ותתע במדבר
באר שבע: ויכלו המים מן החמת ותשלך את הילד
תחת אחד השיחם: ותלך ותשב לה מנגד הרחק
כמטחוי קשת כי אמרה אל אראה במות הילד
ותשב מנגד ותשא את קלה ותבך: וישמע אלהים
את קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל הגר מן השמים
ויאמר לה מה לך הגר אל תיראי כי שמע אלהים אל
קול הנער באשר הוא שם: קומי שאי את הנער והחזיקי
את ידך בו כי לגוי גדול אשימנו: ויפקח אלהים את
עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את החמת מים
ותשק את הנער: ויהי אלהים את הנער ויגדל וישב
במדבר ויהי רבה קשת: וישב במדבר פארן ותקח

דילידת ליה שרה יצחק: וגזר אברהם
ית יצחק בריה בר תמניא יומין כמא
דפקיד יתיה יי: ואברהם בר מאה
שנין כד אתיליד ליה ית יצחק
בריה: ואמרת שרה חדוא עבד
לי יי כל דשמע יחדי לי: ואמרת
מהימן דאמר לאברהם וקיים דתוניק
בנין שרה ארי ילידית ליה בר לסיבתוהי:
ורבא רביא ואתחסיל ועבד
אברהם משתיא
רבא ביומא דאתחסיל ית יצחק:
וחזת שרה ית בר הגר מצריתא
דילידת לאברהם מחייך: ואמרת
לאברהם תריך אמתא הדא וית
ברה ארי לא ירית בר אמתא הדא
עם ברי עם יצחק: ובאיש פתגמא
לחדא בעיני אברהם על עסק
בריה: ואמר יי לאברהם לא יבאש
בעינך על עולימא ועל אמתך
כל די תימר לך שרה קביל מנה
ארי ביצחק יתקרון לך בנין: ואף
ית בר אמתא לעם אשויניה
ארי ברך הוא: ואקדים אברהם
בצפרא ונסיב לחמא וקרוא דמיא
ויהב להגר שוי על כתפה וית רביא
ושלחה ואזלת ותעת במדברא דבאר
שבע: ושלימו מיא מן קרוא ורמת
ית רביא תחות חד מן אילניא: ואזלת
ויתיבת לה מקבל ארחיקת כמיגד
בקשתא ארי אמרת לא אחזי
במותא דרביא ויתיבת מקבל
וארימת ית קלה ובכת: ושמיע קדם
יי קליה דרביא וקרא מלאכא דיי
להגר מן שמיא ואמר לה מה ליך
הגר לא תדחלין ארי שמיע קדם
יי קליה דרביא באתר דהוא תמן:
קומי טולי ית רביא ואתקיפי ית
ידיך ביה ארי לעם סגי אשויניה:

ומחייך
עביד חוכא
כשין פחק
לפולחנו
נוכראה

[illegible]

קדם

יצחק לי: ישמח עלי: ואגדה
הרבה עקרות נפקדו עמה:
הרבה חולים נתרפאו ורב שחוק
בשחוק בעולם: ויאמר מי מלל: לשון
שבח וחשיבות ראו מי הוא
ומה הוא גדול שומר הבטחה
ומבטיח ועושה: מלל: שינה
הכת' ולא אמ' דבר גימטריא
שלו מאה לסוף ק' לאברהם
הניקה שרה בנים: בנים ביום
המשתה הביאו שרות בניהן
עמ' שהיו אומרות לא ילדה
שרה אלא אסופי הביאה מן
השוק והניקה אותם: ויגמל ל'
לכ"ד חודש: משתה גדול שהיו
שם גדולי הדור שם ועבר
ואבימלך: מצחק: לשון ע"ז
שנ' ויקומו לצחק: לש' רציחה
יקומו נא הנערים וישחקו
לפנינו: לשון גלוי עריות
כמו לצחק בי: שהיה מריב עם
יצחק על הירושה ואו' אני
בכור ונוטל פי שנים וכו'
ויוצאין לשדה ש[illegible]
ויורה בו חצים שנ' כמתלהלה היורה זיקים וגו'
ואמר הלא משחק אני: עם בני
עם יצחק: מכיון שהוא בני
אפילו אינו הגון כיצחק
או הגון כיצחק אפילו אינו
בני כל וחומר שניהם: [illegible]
על אודות בנו: שיצא
לתרבות רעה ופשעו על
ששמעה לו לשלחו: שמע
בקולה: למדנו שהיה
אברהם טפל לשרה
בנביאות
לחם
וחמת
מים ולא
כסף וזהב
לפי שהיה
שונא
על שיצא לתרבות

וגלא יי ית עינהא
וחזת בירא דמיא
ואזלת ומלת ית
רקבא מיא
ואשקיאת ית
רביא: והוה מימר
דיי בסעדיה דרביא ורבא ויתיב במדברא והוה רבי קשתא: ויתיב במדברא

רעה: ואת הילד שם על שכמה
שהכניסה בו שרה עין רעה ואחזתו
חמה ולא יכול לילך ברגליו: ויכלו המים:
דרך חולים לשתות הרבה: [illegible]
מטחוי קשת: כמו טיחות: והוא לש'
יריית חץ בלשון משנה שהטיח במטוחו
על שם שהחץ יורה כחץ: ואם תאמ'
היה לו לכתוב כמטחוי קשת: [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

מנגד: הוסיפה להתרחק: את קול הנער: מכאן
שתפלת החולה יפה מתפלת אחרים עליו
באשר הוא שם: לפי מעשים שהוא עושה הוא
נדון ולא לפי מה שעתיד לעשות לפי שהיו
מלאכי השרת מקטרגין ואומ' רבש"ע מי שעתיד להמית
בניך בצמא אתה מעלה לו באר והוא משיבם
עכשיו מה הוא צדיק או רשע: אמרו לו צדיק
אמ' להם לפי מעשיו של עכשיו אני דן והוא
באשר הוא שם: והיכן המית את ישר' בצמא
כשהגלם נבוכדנצר שנ' משא בערב
לקראת צמא התיו מים וגו' כשהיו מוליכין

[illegible] עכבים היו ישר' וגו' ושבים
בקטנה ומכה הוליכתו ישמ' בני דודיהן ישמעא'
וישאו עליהן שנ' וארחות דדנים: ויצאו ישמעא'
לקראתם ומביאין להם בשר מלוח ונודות
נפוחים כסבורים שהם מים: ומאכילים אותם
כשנכנס לתוך מעין ופותחין הרוח נכנסת
בגופן והוא מת: רובה קשת: יורה חצים
בקשת: קשת על שם האומנות כמו
חמר גמל צייר: [illegible]
היה יושב במדבר ומלסטם את העוברים
הוא שנ' ידו בכל וגו': מארץ מצרים:
ממקום גידוליה שנ' שפחה מצרית

שלחה נא לי אחד
מן הנערים ואחת
האתנות וארוצה
עד איש האלהים
ואשובה: ויאמר
מדוע את הלכת
אליו היום לא
חדש ולא שבת
ותאמר שלום:
ותאמר שלום: [illegible]

רחמים ויביא לי [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
כעת חיה: שהיו בחיים
ושלום: לכך [illegible]
ראשי ראשי: [illegible]
[illegible]
מן הנערים [illegible]
[illegible]
[illegible]
מדוע קער: שהרי היה לו לכתוב וכו' וישאל לה
חסלת